

ת"פ 20/34629- מדינת ישראל נגד חיים ביבס

בית משפט השלום בתל אביב -יפו
ת"פ 20-07-34629 מדינת ישראל נ' ביבס ואח'

בפני:	כבוד השופט עללא מסארווה
בעניין:	מashiماה:
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עזה"ד מיכאל פינקלשטיין
	נגד
	הנאשמים:
1.	חيم ביבס
	ע"י ב"כ עזה"ד יוסי חמצני
2.	מרסר כא - ניהול פרויקטים בע"מ

גזר דין

במהלך גישור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו יודו הנאים בכתב האישום מתוקן ווירשו. לפי ההסכמה, הتبיעה תגביל את עצמה לעונש מאסר בפועל למשך 26 חודשים, בעוד הגנה חופשית בטיעוניה.

כתב האישום המתוקן

הנאים הורשו בעירות של **נכוי מס תשומות מבלי ממסר**, לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם 117(ב)(3) לחוק מע"מ, כמו גם עבירות של **הוצאת חשבונות מס ללא עסקה**, לפי סעיף 117(ב)(3) יחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ.

האישום הראשון ייחס לנאים עבירות של קיזוז תשומות על סמרק חשבונות שלא כדין (37 חשבונות כזבות) בסך 938,499 ₪. האישום השני ייחס לנאים הוצאת חשבונות פיקטיביות (20 חשבונות פיקטיביות) על סך 2,471,409 ₪. העבירות בוצעו בתקופה שבין יוני 2018 ועד פברואר 2019 (כשמונה חודשים).

עד הוסכם כי בנוסף לעובדות כתב האישום, באשר לניסיונות ביצוע העבירות כי הנאשם פעל ביחד עם אחר.

לביקשת הנאשם, וחך התנגדות הتبיעה, מצאתי, לנוכח עדירת הتبיעה לעונשה ממשית מאחריו סORG ובריח בעניינו של הנאשם נעדר עבר פלילי, ליד שנת 1955, לנכון להזמין תסקير מأت שירות המבחן.

האם מתחם אחד לאיורע אחד כולל או מתחמים שונים לאיורעים השונים

לפי תיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע תחילת האם ניתן להתייחס לנסיבות האישום כאירוע אחד או שמא מדובר במסר איורים נפרדים המחייבים קביעת מתחמי ענישה שונים.

פסקת בית המשפט העליון בעניין בני ג'אבר הتمודדה עם השאלה העקרונית מתי ייחשבו עבודות המקרה כמקבילים איורים שונים.

בע"פ 4910/49 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל** (14.10.29) (פורסם באתר נבו), בדעת הרוב, בוחות דעתו של כבוד השופט ע' פוגלם נפסק:

"להשპטי התיiba "איורע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עבריות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לנסיבות שונות; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עברית אחת. נמצאו למדים כי הבדיקה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "איורע אחד" היא תכליתית-פונקציונלית".

לאור הדמיון בין העבירות השונות, על אף שמדובר בשני אישומים שונים וחרורים, מצאתו לקבע מתחם אחד כולל, כאשר הבסיס הוא סכום ההשתמטות מס המצטבר כתוצאה מביצוע ריבוי עבירות מהותיות לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ.

ניתוח הפסקה מלמד שמדיניות הענישה עוסקת באופן דומה במייד החומרה היחסית של העבירות מהותיות השונות, כאשר האלמנט המשותף הוא היסוד הנפשי המivid בעבירות מהותיות, התחכם, היוזמה והתקנון ביצוען, לצד היקף הנזק לקופה המדינה. מדובר במסכת אחת מתמשכת, שהדومة רב בה על המפריד, ולכן אין הצדקה להפרדה מלאכותית, על דרך קביעת מתחמי עונש שונים, ולאחר מכן צבירתם (או אף חפיפה מסוימת ביניהם). סכום המחדל הכלול שנוצר כתוצאה מביצוע עבירות שונות, הדומות בינהן, מצדק קביעת מתחם עונש אחד כולל. מילא, בשל הצורך בקביעת המתחם לפי נסיבות ביצוע העבירות ימצאו ביטוי ייחסי ומותאם בתחום המתחם הכלול.

משמעותו של תיקון 113 לחוק העונשין

על אף שלפני הסדר טיעון, הכלול תקרת ענישה, אינני פטור מקביעת מתחם העונש. אמן קיימת משמעות להסדר הטיעון, והוא אף משליכה על ישום תיקון 113 לחוק העונשין על המקרה, אך בסופו של דבר הבניית שיקול הדעת השיפוטית יכולה לסייע לבית המשפט בקביעת העונש, גם ללא קשר להסדר הטיעון. בשאלת המושך בין הסדרי טיעון לתיקון 113 לחוק העונשין, ראו ע"פ 19/1901 **שמעון אסולין נגד מדינת ישראל** [פורסם באתר נבו] (31.5.20):

"**בית המשפט רשאי לקבוע מתחם ענישה גם מקום בו הגיעו הצדדים להסדר טיעון, ובכלל זאת להסדר טיעון הכלול טווח ענישה, וראוי שכך יעשה. יחד עם זאת, בקביעת המתחם נדרש זהירות, אין מדובר בקביעת מתחם ענישה במובן הפורמלי של תיקון 113 לחוק**

העונשין, וקבעת המתחם בנסיבות אלה נועדה לשם "קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר טוח". על בית המשפט **לקבוע את המתחם "בצורה רכה"**, בשים לב לקיומן של נסיבות מגוונות שיכולות להוביל להחלטת המדינה להגיע להסדר, כשהמשמעות שיש ליתן לשיקולי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם במרקחה נתן משתנה בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שהביאו להסדר. לאור המפורט לעיל, עניינו של הנאשם יבחן ועונשו יקבע גם בשים לב לשיקולי הענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם העונש ההולם, בשים לב להסדר הדינוי אליו הגיעו הצדדים, והנסיבות כולן".

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים

קבעת מתחם העונש האמור נשענת בראש ובראשונה על נסיבות ביצוע הערים. מדובר בריבוי ערים, כשהנאשם עומד במרכז, מבצע עיקרי, וועשה שימוש בחברות השונות בניהולו. סכום המס המctrבר ממנו התחמק הנאשם גבהו מאוד. לשיטתי, גם לעובדה שהערים התפרסו על פני תקופה נודעת חשיבות בקבעת המתחם.

האישומים השונים, בחלקם הארי, משקפים עבירות מס' לא טכניות - עבירות מסוג פשוט. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו במקרה דנן הם הגנה על כלכלת המדינה ועל הקופה הציבורית החיונית לפועלות המדינה; הגנה על מנגנון גבית המס ואמון הציבור בו; ערך השוויון בנשיאות נטל המס. מדובר בעבירות כלכליות שבוצעו מתוך בצע כסף, שנוצעו להשיא למבצעיהם רוחחים כספיים ניכרים בדרך קלה. הקלות הבלתי נסבלת של שימוש ומסחר בחשבוניות כזבות כרוכה ביפויו רב ולכך חייבה גישה אכיפתית מחמירה. בפרט הדברים נאמרים לנוכח שיטת המיסוי בישראל המבוססת על מידת רבba של אמון בנישומים שבא לידי ביטוי בניכוי מראש ודיווח מאוחר. מעשים מסוג זה פוגעים באופן קשה באמון הניטן בנישומים, אמון מהוות מרכיב עיקרי בשיטת המיסוי. لكن יש לשאוף, באמצעות הענישה, לביטול אלמנט הנסיבות הכלכלית ביצוען.

בענייננו, כתוצאה מביצוע העבירה נגרעו מקופה הציבור סכומי כסף ממשמעותיים. המעשים של הנאשם והחברות הנאשםות היו אקטיביים, כל זאת תוך ניצול שיטת הדיווח הנוגנת וייחסי האמון בין המדינה לבין הנישומים.

לאור כל האמור, אני קובל כי הפגיעה בערכים המוגנים היא גבואה ומשמעותית, בשים לב לריבוי הערים.

נסיבות ביצוע הערים

מצאתו להעניק משקל מסויים לقولא להסכמה שבין הצדדים לפיה הנאשם פעל בתיק זה יחד עם אחר. אכן, צודקת התביעה שאין כאמור כדי לפטור את הנאשם מאחריותו למעשים המוחשיים לו, אך הסגנון הסביר שהנאשם עבד כשכיר בחברה, וקיבל שכר חדש לא גבוהה. עוד נטען על ידי ההגנה כי מעסיקו של הנאשם בחברה עזב את הארץ מספר

חודשים לאחר ביצוע העבירות ולא שב מאז. לפי טענת ההגנה הנאשם לא שלשל לכיסו כספים מפיות העבירות בהן הורשע.

מדיניות העונשה הנהוגה

המוטיב המרכזי בענישה לפי עבירות מסווג פשע לפי חוק מע"מ הוא שיש לגוזר בגין עונש מאסר בפועל מאחריו סורג וברית. משך המאסר נוצר מנסיבות שנגזר מקופה המדינה, תקופת העבירות, ריבוי המעשים, ונסיבות מיוחדות של ביצוע העבירות.

ברע"פ 18/004 **מairy Ichak'i נ' מדינת ישראל** (31.12.18), בית המשפט הדגיש את החומרה שבUberot המס ואת הפגיעה בערכיהם המוגנים כה:

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של Uberot המס, אשר נובעת מפגיעה הקשה במקם, בכלכלה ובמגון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשולם המיסים, כמו גם מהקיים הרוב שבחשיפתה. **פסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטראס הציבורי שבהחרמת העונשה על פני נסיבותו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל ...".**

אפנה פסיקה במקרים דומים

ברע"פ 18/6781 **סלימאן סאמר בע"מ נגד מדינת ישראל** (2018), המבקרים הורשו בbiham"ש שלום ביצוע עבירות לפי חוק מע"מ. המבקרים הגיעו בין השנים 2001-2007, 36 דוחות תקופתיים במסגרתם ניכו תשומות ללא תיעוד כדין בסכום של 4,031,856 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם עונש שנע בין 15 חודשים מאסר ל- 36 חודשים מאסר ומתחם קנס בין 30,000 ₪ ל- 150,000 ₪ ולבסוף השית על הנאשם 24 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. המדינה הגישה ערעור, בהמה"ש המחויז דחה את הערעור לעניין המאסר וקיבל את הערעור לגבי הকנס, אך שהקנס הועמד על סך 100,000 ₪. בקשר רשות ערעור שהוגשה לביהמ"ש העליון נדחתה ונקבע כי המבקר לא הצביע על סטייה ממתחם העונש.

בעפ"ג (מחוזי- ת"א) 23-52289-02-23 **מדינת ישראל נגד טל הלל** (2023), התקבל ערעור על קולת עונשו של הנאשם והוחמר העונש לכדי 36 חודשים מאסר הכלולים בתוכם שני מאסרים מותנים שהופעלו, כאשר מדובר בעבירות דומות, בסך חוב פלילי של כ- 4.5 מיליון ₪, עבירות שהפרשו על פני 10 שנים, במסגרת מספר חברות, לאחר הנאשם ביצע צירוף תיקים שונים (6 תיקים). בבית משפט השלום נקבע מתחם הנע בין 40-18 חודשים מאסר. מדובר במקרה חריג מעניינו במספר היבטים. עם זאת, ההחמרה בעונש בבית המשפט המחויז מובילה למסקנה שהמתחם בעניינו אמור להיות קרוב למתחם שם, אם כי מעט מתון יותר.

בעפ"ג (מחוזי י-מ) 54036-05-18 **מדינת ישראל נגד אחמד ג'ודה** (2019),ណון מקרה חמור יותר מהמקרה דן, שמדובר על תקופה של ארבע שנים שבמהלכה "ניהל הנאשם עסקים בתחום ההובלות וגרירת כל רכב, העלים המערער מרשותו מע"מ הכנסות בסכום כולל של מעל 28 מיליון ₪, כאשר סכום המס הנובע ממנו הוא כארבעה מיליון ₪. החומרה מתבטאת בביצוע העבירות באופן שיטתי, לאורך תקופה ובסכום המס הניכר שלא דוח לממשלה ולא הועבר לרשויות מע"מ. המערער ביצע עסקאות, הוציא חשבונות וגובה מלוקחות את סכום המס הгалום בהן, אך במקומ להעביר את המס לקופת המדינה, כפי שאמור היה לעשות, השאיר אותו תחת ידו, זאת לטענתו לנוכח קשיים כלכליים". בית המשפט המחויז לא התערב בתחום שנקבע על ידי בית משפט השלום, מסר בפועל בן שנה וחצי ועד ארבע שנים וחצי.

ת"פ 22695-03-20 **מדינת ישראל ואח' נגד טל - תמר פרויקטים ויוזמות בע"מ ואח'** (2023), מדובר בכתב אישום המיחס לנאים ביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות בנسبות מחמירות לפי סעיפים 117(ב)(5) יחד עם 117(ב2)(3) לחוק מע"מ ובעירות של הוצאה מסמכים הנחיזם כحسابות מס, מבלי שביצעו העסקאות בגין לפי סעיף 3.9 117(ב)(3) לחוק מע"מ, וזאת בגין תקופה ארוכה בת חמישה שנים. סכום ההשתטחות מס עומד על סך כולל של 22 מיליון ₪. קבועתי כי מתחם העונש נע בין 18 חודשים מסר ועד 40 חודשים מסר. גזרתי על הנאשם מסר בן 22 חודשים, מע"ת, קנס בסך 80,000 ₪ והתחייבות, ועל הנאשנות (החברות) קנס סמלי. הנאשם הגיע ערעור נגד חומרת העונש, ערעור שטרםណון.

ת"פ 35179-09-14 **רשות המיסים, היחידה המשפטית איזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד ابو כאשף ואח'** (2019), שם הורשוינו הנאים בעבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין לפי סעיף 117(ב)(5) וסעיף 117(ב2)(3) לחוק מס עריך ובعبارة של הינה, ניהול, או הרשות לאחר להcin או לנשל פנקטי חשבונות כזבים במטרה להתחמק או להשתטט מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מס עריך נוספת. על פי האמור בהכרעת הדיון, בין השנים 2008 עד 2011, ניכוי הנאים בדו"חות התקופתיים של הנאשם, 119 מסמכים הנחיזם להיות חשבונות מס של קבלני משנה שונים וזאת מבלי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות שלגביהם הוצאו החשבונות. כמו כן, הנאים רשמו מסמכים אלו בספריה הנהלת החשבונות של הנאשם וניכוי שלא כדין את מס התשומות הгалום בהן בדוחיהם התקופתיים למנהל מס עריך נוספת. הסכום הכלול של המע"מ ב-119 החשבונות שהן הורשוינו הנאים הוא 1,701,885 ₪. בית המשפט קבע מתחם העונש שנע בין 10 חודשים מסר ועד 30 חודשים מסר, וכן, מתחם קנס שנע בין 50,000 ₪ ועד 120,000 ₪ ומסר על תנאי.

ברע"פ 5070/17 **אייד ابو חמיד נגד מדינת ישראל** (2017), דחה בית המשפט העליון בקשה רשות ערעור, בעניינם של נאים ושל החברה בניהולו, לאחר זה נידון ל-27 חודשים מסר בפועל בגין עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגבי מסמך כאמור בסעיף 38 במטרה להתחמק מתשלום מס, בנسبות מחמירות, וקנס בסך 200,000 ש"ח, כאשר סכום המס הנובע מניכוי התשומות היה בסך של 2,527,066 ש"ח והעבירות בוצעו במשך תקופה של שנתיים וחצי. שם נקבע כי מתחם העונש נע בין 18 חודשים מסר בפועל ועד 4 שנים מסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי אין מקום לסתות מן הענישה המקובלת במקרים דומים, תוך שהפנה לרע"פ 5064/14 **נתשה נגד מדינת ישראל** ורע"פ 1136/17 **חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ נגד מדינת ישראל** (2017).

כר קבعتי בת"פ 32677-06-20 **מדינת ישראל נגד עadio** (2022) מתחם שנוו בין 10-24 חודשי מאסר בגין לעבירות לפי סעיף 117(ב)(3) ו-117(ב)(8) לחוק מע"מ, בסכום ההשת metamות עומד על כ- 1.5 מיליון ₪.

מסקנתי היא אפוא שמתחם העונש ההולם נع בין 16 חודשים ועד 40 חודשים מאסר בפועל.

אשר לכנס, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בהיבט זה, גם כמשמעותו מבחינת מצבו הכלכלי של הנאשם, נع בין **25,000-75,000 ₪**. בעניין מתחם הכנס, התחשבתי בריבוי העבירות שמטרתן גראפת רוחחים קלים על חשבו הציבור, אך מצד שני לא ניתן היה להתעלם מטענת הנאשם אשר במצבו הכלכלי הקשה. כאמור, במתחם הכנס, יש להתחשב, כבר בשלב הראשון של בניית גדרי המתחם במצבו הכלכלי של הנאשם.

התיחסות לתסוקיר שירות המבחן

תסוקיר שירות המבחן הצבע על נכונות ראשונית בלבד להשתתבות בטיפול ולכך הומלץ על "תקופת ניסיון טיפול". מצאתי לדוחות המלצה זו. מלכתחילה, הזמנת תסוקיר שירות המבחן בתיק מסווג זה אינה מובנת מآلיה, באשר, כאמור, בתקי מסים האינטэрנס האישי ניגף מפני האינטэрנס הציבורי. כמו כן, בגוף התסוקיר, ציין שירות המבחן שהנאים נוקט בגישה מזערת באחריותו למשעים, וכן באשר לחומרת מעשי המגלהת בתחום הנהגות הממוקדת בצריכו האישיים, והגמשת גבולות ל佗עת אישית, מבלתי לייחס חשיבות למשמעות והשלכות מעשי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לשתף את השירות באמצעות ביחס לגורםibus מעשי, לתהילכי חשיבה, התכוון וכן הערכיהם והעמדות בהם מחזיק, מלבד הרצונו והשאיפה לרמת חיים גבוהה. כמו כן, שירות המבחן העיריך כי קיימ סיכון גבוה להישנות הנהגות דומה בעtid".

נכון שירות המבחן סבר שסיכון זה עשוי להציג עצמו בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, אך לאור דברי שירות המבחן בעניין קשיי וויסות דחפים, נתינו של הנאשם לפתרונות מידיים, לרבות כאלה הקשורים בחברה שליטה, וקשיו של הנאשם לקבל על עצמו גבולות המוצבים בפנוי, סברתי שאין הצדקה לדוחות את הדיון חדשים ארוכים בפרט לנוכח סיכון הצלחה קלותם של ההליך הטיפולי - כך להערכתו.

לפי האמור, ובעיקר יחסו של הנאשם לעבירות בהן הודה והורשע, לא מצאתי כל הצדקה לפתח בתהילך טיפול שהפרוגנזה לגבי הצלחתו מוטלת בספק רב. מלכתחילה, התסוקיר, כר על פי החלטתי מיום 13.6.23, היה אמור לבחון את הנسبות האישיות של הנאשם וייחסו לעבירה. אפנה עוד להחלטתי לדוחות הבקשה לתסוקיר משלים, החלטה מיום 30.4.24 (עמ' 16 לפרקט) על נימוקיה.

סטייה מהמתחם

במקרה דנן, בהעדר נסיבות יוצאות דופן, לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה עמוד 6

או ל Kohle. לפי האמור בתסaurus, ובפרט עמודים 3-2, אין לפנינו מקרה שבו ניתן לשקל סטייה מהמתחם משיקולי שיקום, אף לא בקירוב. כמו כן, מצבו הרפואי, על אף מרכיבותיו, אינו יכול להסיט את העונש מחוץ למתחם העונש. אין מדובר במקרה כה חריג, שיצדיק סטייה מהמתחם. כפי שניתן לראות בהמשך, המקרה אף לא מתאים להצבת העונש ברף התחثان ממש. כאמור לעיל, מצאתי למקם את עונשו בשליש התחثان שבמתחם, אך לא בתחתית המתחם, וזאת גם בהתחשב בעמדת התביעה ועתירתה בהקשר לכך.

לאור האמור לעיל, לא נמצא לפני עילה לסתיה מהמתחם מחוץ לגבולותיו.

קביעת העונש בתחום המתחם העונש הולך

יש להתחשב בהודאת הנאשם שבאה במסגרת הסדר טיעון, בהיבט חשוב של עידוד נאים להודות. הودאת הנאשם חסכה משאים רבים, וגם לכך יש ליתן משקל. בהתחשבabei השרת המחדל על ידי הנאשם על אף חלוף הזמן, בהתחשב בתסaurus השילוי (בפרט בעניין יחסו של הנאשם לעבירות שביצעה), ועל אף העבר הנקי מהרשעות קודמות, אני סבור שיש למקם את העונש בשליש התחثان של המתחם, אך לא בתחתית המתחם._CIDOU, בעבירות מס, נודעת חשיבות רבה להסרת המחדלים וצמצום הפגיעה בkopftה המדינה שכן ניתן לראות בהסרת המחדלים משום הבעת חרטה. הנאשם לא רק שלא הסיר את המחדלים, הוא אף התקשה לקחת אחריות על מעשי. רוצה לומר שמתוך ים בעניינו העדר廉icht אחריות, לא מעשית ואף הוא לא מילולית-הצהרתית (מול שירות המבחן).

עוד יש מקום להתחשבות בחלוף הזמן (UBEIRUT מ-2018-2019), בנסיבות האישיות, מצבו הרפואי (מחלות לב, כאבי כתף, גב ורגליים) מצבו הכלכלי של הנאשם (לא עובדה כיום) כפי שהוא לידי ביטוי בטיעוני ההגנה וב特斯aurus, בעיקר לעניין הטיפול בנכדו שסובל מלקיים שמיעה.

אין להקל ראש בשיקול הנוסף לפיו מדובר במאסר ראשון בחיו של הנאשם, על כל המשטמע בכך, גם בהתחשב בגילו ובמצבו הרפואי (69).

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם **1** את העונשים הבאים:

- א. **מאסר בפועל** למשך 20 חודשים.
- ב. מאסר למשך 6 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם תוך שנתיים מיום שחררו מן המאסר עבירה מסווג פשע לפי חוק מע"מ.
- ג. **קנס** בסך 25,000 ₪ או 3 חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 10 תשלוםויות שוות, חודשיות ורצופים, החל מיום 01.09.24 ובהמשך בכל לחודש שלאחריו. אי תשלום שיעור משיעורי הקנס תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.
- ד. **התחייבות כספית** בסכום של 50,000 ₪ (ההתחייבות ניתנה בעלפה לפי התקנון), שהנפטר ימנע במשר שניתים מיום שחררו ממאסר מעבירת פשע לפי חוק מע"מ.

על הנאשמה 2 (חברה לא פעילה), אני קנס סמלי בסך 10 ₪, שישולם בתוך 90 ימים מיום.

כל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על-ידי הנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרתו יש להחזיר לידי או לגרום אחר לפיו בבקשת הנאשם, בהיעדר מנעה על-פי דין.

החוב מועבר למרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהוה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **موќד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה)** - **טלפון 35592* או טלפונ 073-2055000**
- **בזמן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לביהם"ש המחויז בתוך 45 ימים מיום.

המציאות תעביר החלטה זו לשירות המבחן

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ד, 06 יוני 2024, במעמד הצדדים.